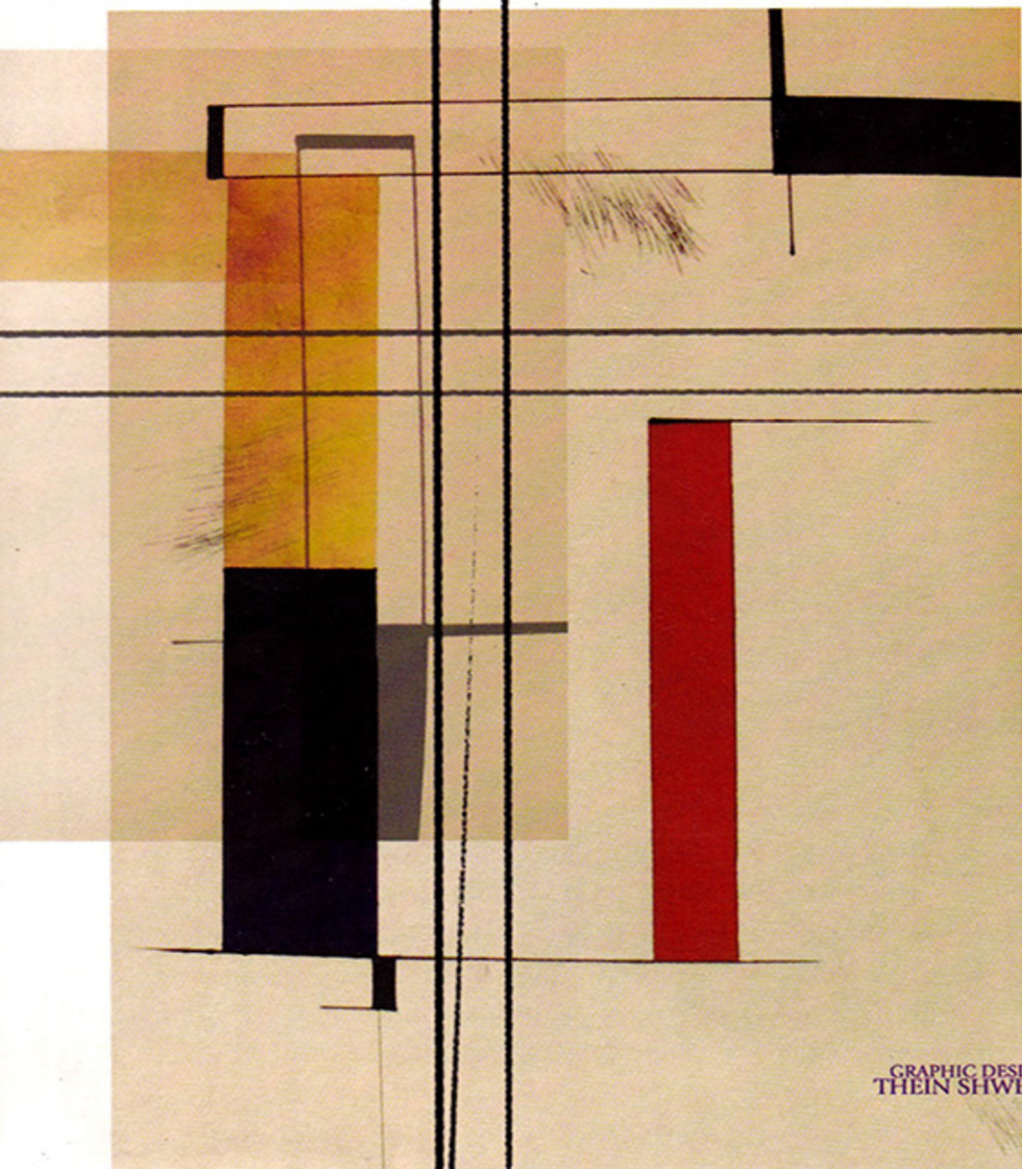

နတ်သမီး

မျဉ်းပြိုင်ရဲ့တစ်ဖက်မှာ

GRAPHIC DESIGN
THEIN SHWE KYI

အခန်း(၁)

"ဘွမ်း"

"အမယ်လေး"

"ဝရော ကျီ"

"နင် ကားကို ဘယ်လိုမောင်းတာလဲ၊ ရေဗွက်တွေနဲ့ ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းရမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား"

"လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ရေဗွက်တွေ ရေအိုင်တွေ ရှိနေတာ လမ်းဘေးကလူတွေကို ငဲ့ညှာပြီး ဖြည်းဖြည်းပဲ မောင်းရမယ်ဆိုရင် အိမ်ရောက်တာနဲ့ မိုးချုပ်သွားမယ်၊ အဲဒါကို ငါက ဂရုစိုက်နေရမှာ လား"

"နင် ကားပေါ်ကလည်း နေသေးတယ်၊ နင် မိုက်ရိုင်းလှချည်းလား ကားစီးနိုင်လို့ ဘဝင်မြင့် နေတာထင်တယ်"

"ကားက အခုမှ တက်မောင်းလို့ ဒီလိုဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ရန်ကုန်မြို့မှာ ကိုက မိုးတွင်းဆို နေရာတကာတိုင်း ရေတင်နေတာ၊ ရေစိုမခံနိုင်တဲ့ သူက ကြည့်ရှောင်၊ မရှောင်နိုင်ရင်တော့ ရေစိုမှာ ပဲ"

"အခု မင်္ဂလာဆောင်သွားမယ့် အဝတ်အစားတွေ ရေစိုကုန်ပြီ၊ ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ၊ နင်က အလွယ်ပြောနေပေမယ့် ဒီမှာ သွားရဖို့ ကခက်နေပြီ"

"လျော်ကြေးလိုချင်လို့ အသံကောင်းဟစ်နေတာဆိုလည်း ယူသွား န င်ဝတ်လာတဲ့ ဟာမျိုး ငါးစုံစာမကဘူး၊ ပါးစပ်ကိုပိတ် နောက်တစ်ခါဆုံရ င် ကားနဲ့ တိုက်သတ်ပစ်မယ်"

"တောက် လူပါးဝလိုက်တာ၊ လူကမွေးထားတာမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။ မို က်ရိုင်းတာ ကမ်းကုန်ပဲ၊ အေး ငါနဲ့ လည်း နောက်တစ်ခါမဆုံစေနဲ့ ၊ ဆုံ လို့ ကတော့ နင်ရော နင့်ကားရော အုတ်ခဲကျိုးစာမိပြီး အကုန်ကွဲကုန်မ ယ် မှတ်"

အပေါ်နှင့် အောက် မိန်းမလှနှစ်ယောက်ရဲ့ ပေါက်ခွဲခန်း။

မြင်နေကြားနေရတာ မျက်စိရှေ့မှာ တည့်တည့်။

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် မျက်လုံးချင်းဆုံကာ ပခုံးတွန့်လိုက်မိကြသ ည် ။ မင်းသားနှင့် မင်းသမီး ဆိုရင်ဆိုတော့ ဒီပွဲက ကြည့်ကောင်းမှာ ၊ ရို မန့်ကနေ ဒရမ်မာချိုးသွားနိုင်သည် ။

အခုက မိန်းမချင်းကိစ္စ။ တစ်ယောက်ကမာသလို တစ်ယောက်က စွာသည် ။ တစ်ယောက်က အမြင့်မှာ နေပြီး မြေနိမ့်ရာလုံစိုက်ဖို့ ဝန်မ လေးသလို တစ်ယောက်က အနိမ့်ဆိုပေမယ့် အမြင့်ကို မျှော်ကြည့်တတ် ပုံမရပေ။ တစ်ထောင်တန်တစ်အုပ် လက်မှာ ကိုင်ထားရင်း အံကြိတ်တ က်ခေါက် ခြေဆောင့်နေတာက အနီးမှာ ရှိနေသေးလျှင် ကိုင်ဆောင့်ပစ် ချင်စိတ် ပေါက်နေပုံရသည် ။

"မှတ်သို့ မင်းမရွေ့ဘဲ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ဟိုကောင်မလေးကိုင်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံသွားလုမလို့ လား"

"အခုနေ သွားလုရင် ပေါက်ကွဲသံစဉ်တွေ ငါ့ဆီလွင့်လာမှာ ပေါ့"

"ဒါဆို ဘာလုပ်ရပ်နေတာလဲ"

"စိတ်ဝင်စားလို့ "

"ဘယ်သူ့ကိုလဲ"

"နှစ်ယောက်စလုံးကို"

"ဘာ"

"ကားပေါ်ကတစ်ယောက်ကိုရော ကားအောက်က တစ်ယောက်ကို ရော"

"တစ်ပြိုင်နက်တည်း နှစ်ယောက်ဆိုတော့ မလွန်ဘူးလား"

"ငါ ဘယ်ချိန်တုန်းက တစ်ယောက်ဖြတ်ပြီးမှ တစ်ယောက်ကိုတွဲတာ ရှိလို့ လဲ၊ တစ်ယောက်ကို ပျင်းခါနီးရင် နောက်တစ်ယောက်ကို ရံပြီး သားပဲ၊ မိန်းကလေးတွေအတွက် အချိန်ပေးရတာ ငါ့အတွက် ပျော်စရာ ကောင်းတယ်"

"မင်းက ဒါကြောင့် အပျင်းပြေအပျော်ရည်းစားတွေ လျှောက်ထား နေတာ၊ ဒီနှစ်ယောက်လုံးကတော့ စွာတယ်နော်၊ မင်းချဉ်းကပ်ဖို့ လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လိုက်တာ ကျူတာ ငါ့အတွက် ဘယ်အ ချိန်တုန်းက ခက်ခဲ တယ်ဆိုတာရှိလို့ လဲ၊ ငှက်ပျောသီးအခွံနှာစားတာက မှ ခက်ရင်ခက်နေဦးမယ်၊ မုတ်သုံလိုကောင် အတွက် မိန်းကလေးတစ် ယောက်ကို တွဲဖို့ ဆိုတာ ပါးပါးလေးပါ၊ လည်ချောင်းထဲ ဘီယာလောင်း ထည့်သလို လျှောခနဲ"

"ဘာအထိမ်းအမှတ်မှ မရှိလည်း ဝိုင်းပြီးသားပါ၊ အခုတော့ မင်းတို့ ချန်နေခဲ့၊ ငါတစ်ယောက်တည်း ရွေ့မယ်"

"ဘယ်လိုလဲ"

"ဟိုမှာ လေ၊ ငေါင်နေတဲ့ ပုံစံလေးက ရင်ခုန်သံတွေတောင် မြန်နေပြီ"
"

"ဟိုတစ်ယောက်ကိုရော"

"ကားနံပါတ် မှတ်ထားလိုက်တယ်၊ အချိုးအဆစ်နဲ့ အလှအပကို မျက်လုံးထဲထည့်ထားတယ်၊ ဟန်လေးကို ခိုက်တာကွ၊ အရွေ့တိုင်းက ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ ငါ့သွေးတွေ ဆူနေတယ် လစ်ပြီ"

လင်းဦးနှင့် ဖိုးသဲကို ထားခဲ့လိုက်၏။ ရွှံ့ဗွက်စဉ်ထားသော အနေအထားအတိုင်း နေရာမရွေ့ သေးသော ကောင်မလေးအနား သူရောက်လာခဲ့သည်။ ။

"ဒီက ညီမ ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ၊ ဘာအခက်အခဲရှိလို့လဲ"

"ဟင်"

အသံက ဩရှရှဝါညက်ညက်လေး။ အဝတ်အစားက အပေအတေမဟုတ်။ ပုံစံဒီဇိုင်းက ခေတ်မီသည် ဆိုသော်လည်း ဟော့ရမ်းတတ်သည့် အမျိုးအစားထဲကတော့ မဟုတ်လောက်ပေ။

ထက်အောက် စုန်ချည် အကဲခတ်ပြီးမှ

"ဒီမှာ အဝတ်အစားတွေ ဗွက်စဉ်သွားလို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သွားဝယ်ဝတ်ပြီးမှ မင်္ဂလာဆောင် သွားရင်လည်း နောက်ကျတော့မှာ အိမ်ပြန်ရင်လည်း ဒီအတိုင်းကြီးက မြင်မကောင်းဘူးလားလို့ စဉ်းစားနေတာ"

"ကိုယ် အကြံပေးလို့ ရမလား"

"ရှင်"

"ဪ အတိုင်း ရပ်နေတာကြာပြီ၊ ကိုယ်တောင် သတိထားမိလို့ ဘာအခက်အခဲဖြစ်နေလဲဆိုပြီး လာမေးမိတာ မဟုတ်လား။ ဒီထက်ကြာ ရင် လူထူးလူဆန်းဆိုပြီး မင်းကို ဝိုင်းကြည့်ကြလိမ့်မယ်။ တက္ကစီနဲ့ ကုန် တိုက်တစ်ခုကိုသွား လိုက်လေ၊ အဲဒီမှာ အဝတ်အစားတစ်စုံလောက်ဝယ် ဝတ်ပြီးမှ အိမ်ကို ပြန်လိုက်ပေါ့၊ အဲဒါက အဆင်ပြေလိမ့်မယ် ထင်တယ်"

"ကျေးဇူးပဲ အခုလို ပြောပေးတာ၊ ဪ တက္ကစီတားပေးပါလား"

"ကုန်တိုက်အထိ လိုက်ပို့ဖို့ လိုအပ်ရင်လည်း လိုက်ပေးပါ့မယ်၊ မင်း တစ်ယောက်တည်း ကြောင်တောင်တောင် မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့"

"အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း ထပ်ဆင့်ကျေးဇူးပဲ"

"ကျေးဇူးက အလကားတော့ မရဘူး၊ ကော်ဖီဖြစ်ဖြစ် တိုက်ရမယ်"

"ကော်ဖီတင် မဟုတ်ဘူး ၊ မုန့်ပါကျွေးမယ်"

"အဟင်း"

"သူ ဟွန်းခနဲ ရယ်မိသွား၏။ သူမလက်ထဲမှာ ငွေရှိနေတာမို့ သူမ ပြောအားကောင်းနေခဲ့တာ ဖြစ်မည်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် သူ့အတွက်လည်း ကောင်းနေ၏။ သူမနှင့် နီးကပ်စွာ အတူရှိနေရဦးမည်မဟုတ်လား။

လမ်းကြောင်းက တည့်တည့်မှန်မှန်ပင်။ သူ့ဥပမိရုပ်ကိုက မိန်းက လေးတွေ ယုံကြည်လွယ်သည့် အတည့်အခန့် မဟုတ်ပါလား။

လွင်ဦးနှင့် ဖိုးသဲ သူ့ကိုတစ်နေရာက စောင့်ကြည့်ကာ အားကျနေကြ ပေလိမ့်မည်။ ဒါပေမဲ့ မထူးဆန်းပါဘူးဟူသည့် အတွေးမျိုးလည်း ရှိချင် ရှိနေပေလိမ့်မည်။

မုတ်သုံအတွက် ထမင်းစားရေသောက်ကိစ္စမျိုးလောက်ပဲ မဟုတ်ပါ

လား။ မုတ်သုံဆိုတာ အဲဒီလိုမျိုးကောင်။

အခန်း (၂)

"နာမည်တောင် မိတ်မဆက်ရသေးဘူး။ နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"မုတ်သုံ"

"မုန်တိုင်းမဟုတ်လို့ တော်သေးတာပေါ့၊ မုန်တိုင်း ဆိုရင်တော့ ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်းမှာပဲ"

"လိမ္မော်ရောင် အဝါရောင် အနီရောင်အဆင့်တွေကိုတော့ ဖန်တီးနိုင် တယ်နော်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ သက်ရောက်မှုအတိုင်းပေါ့၊ ကိုယ်က ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတော့ မဟုတ်ပါဘူး"

"လဝန်းကလည်း မကြောက်တတ်ပါဘူး"

"နာမည်က လဝန်းတဲ့ လား"

"ရွှေလဝန်း"

"နာမည်လေးက လှလိုက်တာ၊ လူနဲ့ အရမ်းလိုက်ဖက်တာပဲ၊ မိဘတွေ နာမည်ရွေးတာ တော်တယ် ပြောရမယ်"

"ဒါပေမဲ့ မိဘနှစ်ပါးလုံးတော့ မရှိကြတော့ဘူး"

"ဗျာ ဟာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ အခု လဝန်းက ဘယ်သူနဲ့ နေတာလဲ"

"အဒေါ်မိသားစုနဲ့ နေတာ၊ သူတို့ နဲ့ နေတာဆိုပေမယ့် သူတို့ အိမ်မှာ လိုက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ က လဝန်းအိမ်မှာ လာနေကြတာ၊ အိမ်လစာမရ ကျေးဇူးတင်မခံရတဲ့ သူသားသမီးတွေနဲ့ စာရင် ခွဲခြားဆက်ဆံရတဲ့ အမှိုက်သာသာပေါ့၊ သူတို့ ကပဲ လဝန်းကို စောင့်ရှောက်ရတယ် ဆိုပြီး ကျေးဇူးတင်ခံချင်နေကြတာ"

"ဪ"

ရုပ်ကလေးက လှပသလောက် ဘဝကမလှပါလားလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိ၏။ ကိုယ်က ပစ္စည်းဥစ္စာပြည့်စုံလှပါပြီ မဟုတ်သော်လည်း အမိနှင့် အဖနှင့် ။

"အခုလဝန်းက ကျောင်းပြီးပြီလား"

"ဘွဲ့တစ်ဘွဲ့ယူပြီး သင်တန်းတွေတက်လိုက်တယ်၊ အခု နာမည်ကြီး ဘဏ်တစ်ခုမှာ ဝန်ထမ်း လုပ်နေတယ်၊ ရတဲ့ လစာထဲက အဒေါ်ကို ထမ်းလစာပေးစားတယ်၊ အမေသေတုန်းက သူတို့ အိမ်ကို ရောင်းပြီး ဆေးရုံစရိတ်စိုက်ရတယ်၊ လဝန်းပညာသင်ဖို့ ထောက်ပံ့ရတယ်ဆိုပြီး အဲဒီ အကြွေးတွေ ပြန်ဆပ်နေရတယ်"

"အဲဒီအချိန်တည်းက သူတို့ အိမ်ကိုရောင်းပြီး လဝန်းအိမ်မှာ လာနေတာလား"

"အမေဆေးရုံစရိတ်အတွက် သူတို့ အိမ်ကို ရောင်းရတယ်ဆိုတာ သူတို့ ပြောစကားလေ၊ သူ့ယောက်ျားအလုပ် လက်ကြာမတင်း လောင်းကစားလုပ်လို့ အိမ်ကိုပေါင်ထားရတာကြာပြီ၊ အပေါင်ခံတဲ့ သူက အတိုးတွေပေါင်းပြီး အိမ်သိမ်းတော့မယ်အချိန်မှာ အမေက ဒီလိုဖြစ်တော့ ကျန်တဲ့ ငွေနည်းနည်းယူပြီး အိမ်က ဆင်းပေးလိုက်ရတယ်။ နေစရာမရှိလို့ အိမ်မှ လာနေရင်းက ပါလာတဲ့ ငွေ နည်းနည်းနဲ့ အမေဆေးရုံစရိတ်

ထောက်ပံ့ရုံပါပဲ"

"ဪ"

"အဖေက အရင်သေတာဆိုတော့ အဖေတုန်းက လဝန်းတို့ စုဆောင်းခဲ့သမျှတွေက ကုန်သ လောက်ဖြစ်သွားပြီး လဝန်းက ရှစ်တန်း အရွယ်ပဲရှိသေးတော့ အဒေါ်ကို အမေက စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ အပ်ခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒီကျေးဇူးတွေက အခုထိ ဆပ်လို့ မကုန်ဖြစ်နေတာ"

ရင်းနှီးပြီးသားမိတ်ဆွေတွေလို သူမ ရင်ဖွင့်ပြောပြနေသမျှ နားထောင်ပေးနေရသည်။ ။ အရွယ် နှင့် ဒုက္ခတွေကတော့ မမျှဟု ထင်မိ၏။ ရွှေလဝန်းက သူ့ကို မျက်ခုံးပင့်ကြည့် လာပြီး

"ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ လူကို လဝန်းက အပူတွေ လက်ဆင့်ကမ်းမိပြီထင်တယ်၊ ကော်ဖီသောက်ပါ မုန့်လည်း စားပါ၊ အခုလို ကူညီတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးပဲ"

"ကျေးဇူးစကား မပြောပါနဲ့ ဗျာ၊ ကျွန်တော်က လဝန်း ကျေးဇူးတင်လောက်အောင် ဘာမှ မလုပ်ပေးရသေးပါဘူး"

"ဪ တက္ကစီငှားပြီး လိုက်ပို့တယ်၊ ကုန်တိုက်တစ်ခုလုံးမွှေတာ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ပေးတယ်၊ ဒုက္ခအမွေဇယားတွေလည်း နားထောင်ပေးတယ်လေ၊ ပြောရရင် လဝန်းမှာ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ သိပ်မရှိဘူး၊ ရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းကလည်း ဒီနေ့မင်္ဂလာဆောင်တယ်၊ သေချာတယ် သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ သူဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ လဝန်းအတွက် အချိန်ပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး "

"သူငယ်ချင်းလိုအပ်တယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်"

"ဟင် အင်း"

ရွှေလဝန်း မျက်ခုံးလေးနှစ်ဖက် မြင့်တက်သွား၏။ သူငယ်ချင်းအဖြစ် လက်ခံဖို့ မခံဖို့ စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်မည်ထင်သည်။

သူက နှုတ်ခမ်းလှုပ်ခတ်ရုံ ပြုံးလိုက်ပြီး

"သူငယ်ချင်း မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုရင်လည်း ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်က လဝန်းရင်ဖွင့်စကားတွေ နားထောင်ပေးဖို့ လိုအပ်မယ် ထင်လို့ ပါ"

"အင်း ရှင်အပြောတော့ ကောင်းသားပဲ၊ လဝန်းက လူတိုင်းကိုတော့ သိပ်မခင်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ကူညီလိုက်တာလေးကတော့ အမှတ်တရဖြစ်သွားပါတယ်၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ လဝန်းအတွက် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ပထမဆုံးပတ်သက်မိခြင်းပဲ၊ ကျောင်းမှာ တောင်ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်း ရှိခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ။ အဒေါ်က မကြိုက်လို့လေ"

"အဒေါ်က လဝန်းကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုပါ ဝင်စွက်ဖက်တတ်တဲ့ လူမျိုးလား"

"မပြောတတ်ပါဘူး၊ အိမ်ထောင်ကျသွားမှာ စိုးရိမ်နေတာမျိုးလို့ ထင်တာပဲ၊ လဝန်း အိမ်ထောင်ကျရင် သူတို့ မဖြစ်မနေ အိမ်ပေါ်က ဆင်းပေးရတော့မှာ လေ၊ လဝန်းမှာ စောင့်ရှောက်အား ကိုးရမယ့်သူ ရှိသွားပြီ မဟုတ်လား။ အခုက သူတို့ က စောင့်ရှောက်ပေးရမယ့်တာဝန်ရှိတယ်ဆိုပြီး အိမ်မှာ နေလို့ ရတာ"

"လဝန်းလည်း မလွယ်ပါလား၊ အချုပ်အနှောင်ကြီးနဲ့ "

"မိဘမဲ့ဖြစ်သွားရတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးလေ၊ အခုမှ မိဘတွေ ကျေးဇူးကို ပိုပြီး အောက်မေ့မိတယ်၊ မိဘတွေသာရှိရင် ဒီလို အားငယ်သိမ်ငယ်ရ

တဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒါကြောင့် လဝန်းက ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် မာန်တင်းတယ်၊ မိဘတွေ မရှိလို့ ဆိုပြီး အနှိမ်ခံရတာမျိုး မဖြစ်ချင်ဘူး၊ အဒေါ်ကိုသာ မဖြစ်သာလို့ သည်းခံရပေမယ့် ကျန်တဲ့ လူတွေကို သည်းမခံမိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားတယ်"

တစ်မျိုးကြီးပါလားလို့ အတွေးဝင်သွားမိသည် ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဖြစ်သင့်တာပဲလို့ ထောက်ခံချင်မိ၏။

လူတိုင်းကို အကောင်းမြင် သည်းခံဖို့ လိုက်တွေးလိုက်တာနှင့် နှိမ့်ချဆက်ဆံချင်ကြတာ မဟုတ်ပါလား၊ မာန်ဆိုတာလည်း ရှိဦးပါမှ ။

"ဒါဆို ကျွန်တော့်ကိုရော"

"သည်းခံပြီး ဆက်ဆံဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်ဘူးဆိုတာတော့ မသိသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လဝန်းရှင်ကို ခင် တော့ခင်ပါတယ်"

"တော်သေးတာပေါ့၊ လုံးဝပဲ တစ်ခါတည်း ငြင်းလိုက်တော့မယ်ထင်တာ၊ တကယ်လို့ ကျွန် တော်တို့ ချင်း လမ်းမှာ တွေ့ရင် ခေါ်လို့ ရတယ် မဟုတ်လား"

"အဟင်း ရပါတယ်၊ ဒီထက်မပိုရင်ပေါ့"

သူ ရှေ့ဆက်တိုးမှာ ကြောက်လို့ ချုပ်လိုက်သည့် စကား။ ဒီအထာလောက်တော့ သူက ညက်ပြီးသားပေါ့။

တိုးလို့ လည်း ရနိုင်ကြောင်း နိမိတ်ပေးခြင်းပင်။ ဒါပေမဲ့ ရွှေလဝန်းအပေါ် သူ မရိုးမသားတော့ မလုပ်ချင်။ ဒုက္ခတွေ အပူတွေနှင့် မိန်းကလေးကို ချစ်တမ်းကစားပြီး အသည်းခွဲလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။

ဝေဒနာတွေ ထပ်ဆောင်းရမသွားစေချင်ပေ။ ဒါဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ် သူ ပထမဆုံး ကရုဏာသက်မိခြင်းပါ။

ရွှေဝန်းအပေါ် တခြားမိန်းကလေးတွေထက် ခံစားမှု
အလေးအနက်ဖြစ်မိတာတော့ အမှန်။ အခြေအနေဆုံစည်းရခြင်းမှ မတူ
ဘဲ။

ကားပေါ်က မိန်းကလေးရဲ့ မောက်မာစွာ ဆက်ဆံခံရသည့် သူ။
ဟား မင်းနာမည်လေးကရော ဘယ်သူတဲ့ လဲ။ တစ်ပြိုင်တည်း တစ်နေ့
တည်း သူ့ရင်ထဲ ဝင်ရောက်လာသော မိန်းကလေးနှစ်ယောက်။ အနိမ့်
အမြင့်က မတူညီ။

ဘယ်နှလုံးသားက သူ့ရင်ကို အထိမှန်ဆုံး ဖြစ်မလဲ။

အခန်း (၃)

"ကျီ"

"ဒုန်း"

"အ"

သူက ကားရှေ့မှာ ခွေခနဲ ပြုတ်ကျသွား၏။ သူ ကားပေါ်က မိန်းကလေးကို ဂရုမစိုက်။ မော် မကြည့်။

ကိုယ့်ခြေထောက်ကိုယ် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်၍ မတ်မတ်ထောက် ရပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်၏။ မရ။

မျက်နှာကို အစွမ်းကုန်ရှုံ့မဲ့ကာ နောက်တစ်ခါ ကြိုးစားကြည့်သည် ။

"ဟေ့လူ ကားနဲ့ အတိုက်ခံရတာ မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်သွားလဲ၊ မတ်တတ်တောင် မရပ်နိုင်တော့ဘူး"

"ကားပေါ်က မိန်းကလေးက ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကိုယ့်ကားနဲ့ ဖြစ်တာ ဘာလို့ ဆင်းမကြည့်တာလဲ"

"တာဝန်မယူချင်တာလား၊ ရှုပ်တယ်ကွာ ရဲစခန်းတိုင်လိုက်၊ ဒီလူကို ဆေးရုံပို့ရမယ်ထင်တယ် ဆေးရုံကားခေါ်"

လူတွေဝိုင်းအုံလာကာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေသံတွေကြောင့် ကားပေါ်က အမျိုးသမီး ကားပေါ်က ဆင်း

လာသည်။ ။ မျက်နှာတစ်ခုလုံး အုပ်လုနီးပါး မျက်မှန်အမည်ကြီးကို နဖူးပေါ် လှန်တင်၍

"ဒါ ကျွန်မအပြစ် မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ့်ကားကိုယ် လမ်းကြောင်းအမှန် မောင်းလာတာ၊ သူက ရှေ့နောက်မကြည့်ဘဲ လမ်းဖြတ်ကူးတာ"

"ဒါ လူကူးမျဉ်းကြားလေ၊ ကားကို အရှိန်လျှော့မောင်းရမယ် လမ်းဖြတ်ကူးတဲ့ သူရှိရင် ကား ရပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ နားမလည်ဘူးလား"

"နားမလည်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ယာဉ်ထိန်းရုံးရောက်မှ ရှင်း"

"ဟိုဘက် မီးပွိုင့်မှာ ရဲရှိတယ် ခေါ်လိုက်"

"ဟာ နေ နေပါစေဗျာ၊ သူမှားတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ ဘယ်လိုမှ မကြည့်ဘဲ ကူးလိုက်မိလို့ ပါ၊ ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်ရှိပါတယ် နေပါစေ"

"ဟာ ဟေ့လူ၊ ထူ ထူကြပါဦးဟ၊ ဒီလူမတ်တတ်တောင် မရပ်နိုင်ဘူး၊ ဟေ့ မိန်းကလေး ဒီ ကောင်လေးပြောတိုင်း မင်းကို ခွင့်လွှတ်ပေးမှာ နားလည်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဆွမ်းကြီးလောင်းခံချင်လား။ ရဲနဲ့ ရှင်းမလား အဲဒါပြော"

"အေးလေ သူမှားမှာ ကိုယ်မှားမှား တာဝန်မဲ့စကားပြောလို့ တော့ ဖြစ်မလား၊ ကားစီးနိုင်တိုင်း ဘဝင်မြင့်စကားမပြောနဲ့ ၊ ဒီနေရာမှာ အရိုးတခြား ဖြစ်သွားမယ်"

"ဟို ကျ ကျွန်မ"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ကြိမ်းမောင်းသံနှင့် အနားတိုးလာတော့ မိန်းကလေး ကြောက်အား လန့်အား မျက်လုံးလေး ပြူးနေသည်။ ။ မှတ်သုံ အားယူထကာ မိန်းကလေးရှေ့က ကာကွယ်လိုက်၏။

"မ မလုပ်ကြပါနဲ့ အစ်ကိုတို့ ရယ်၊ သူ့အမှားမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့် အမှားပါ၊ သူ့ကို ဒီနေရာက သွားခိုင်းလိုက်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဒဏ်ရာက ဆေးခန်းသွားလိုက်ရင် ပျောက်မှာ ပါ"

"ဟာ ဒီအတိုင်း မျက်နှာလွှဲခဲ့ပစ် သွားခိုင်းလို့ မဖြစ်မလားကွ၊ မင်းခြေထောက်ကလည်း မထောက်နိုင်ဘူး၊ မင်းနဖူးမှာ လည်း ဘန်ပါနဲ့ ဆောင့်မိလို့ လား မသိဘူး။ သွေးဆိုနေတယ်၊ ဒီမိန်းကလေးမှာ ဆေးခန်းပို့ပေးတာ ဖြစ်ဖြစ် တာဝန်ရှိတယ်"

"ဟုတ်ပါ၊ ဒီလောက်တောင် ကိုယ့်ဘက်က ကာကွယ်ပေးနေတာကို ကျေးဇူးတင်ရမှန်း မသိဘူး။ ချကွာ ဆွဲ"

"ဘယ်လိုလုပ်တတ်နိုင်မှာ လဲ၊ တွဲတင်လိုက်"

"ရုတ်ရုတ်သဲသဲ မြင်လို့ ထင်တယ်၊ ရဲတောင်ပြေးလာနေပြီ၊ ပြဿနာ မတက်ချင်ရင် မောင်းတော့"

"အဲဒါ ကောင်လေးက တောင်းပန်လို့ ငဲ့ညှာပေးလိုက်တာနော်။ မဟုတ်ရင် မလွယ်ဘူး၊ လုပ်တဲ့ သူက အပြစ်ရှောင်နေတယ်။ ခံရတဲ့ သူက တောင်းပန်လို့ "

"ကားနံပါတ်မှတ်ထားကွာ၊ အချိုးမပြေရင် နောက်တစ်ခါ ဒီလမ်းက ဖြတ်မောင်းတာနဲ့ ဆွဲဝုန်းမယ်"

ကြိမ်းမောင်းသံတွေနှင့် ဝေးရာ ကားလေးကို လျှောခနဲ မောင်းပြေးလာခဲ့ရသည် ။ တကယ့်ကို မလွယ်သည့် လူတွေ၊

လူကို ဆွဲရုန်းပြင်းဖို့ စဉ်းစားနေကြတာ။ ကားနှင့် အတိုက်ခံရသည့် လူက ပြဿနာမရှာရဘဲ သူတို့ က ကြက်တူးရွေးကတော်တယ် မယ်ဘော်က ကဲကဲ ဖြစ်နေကြတာ အံ့ဩစရာ။

"အား ကျွတ် ကျွတ်"

"ရှင် ဖြစ်ရဲ့ လား၊ ရရဲ့ လား"

"ခြေထောက်က တော်တော်နာနေတယ်၊ ခေါင်းလည်း မူးတယ်ဗျ၊ ဒါပေမဲ့ ရပါတယ် ဟိုလူတွေနဲ့ လည်း ဝေးပြီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ကို တစ်နေရာချပေးခဲ့ပါ။ ဆေးခန်းသွားရင် မေးမြန်းစစ်ဆေးနေတာနဲ့ ခင်ဗျား ပြဿနာတက်နေလိမ့်မယ်၊ ကားနဲ့ တိုက်တာဆိုရင် ဆရာဝန်တွေက သူတို့ အမှုပတ်မှာ စိုးလို့ ကုပေးချင်ကြတာ မဟုတ်ဘူး"

"သြော်ရပါတယ်၊ အဆင်ပြေတဲ့ ဆေးခန်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ရှင့်ကို ဆေးခန်းရောက်အောင် လိုက်ပို့ပေးပါမယ်၊ စန္ဒီကို ပြဿနာမဖြစ်အောင် အဲဒီလိုတွေးပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်တယ်"

"စန္ဒီတဲ့ လား"

"ဟုတ်ကဲ့ မိုးစန္ဒီပါ"

နာမည်သိလိုက်ရပြီမို့ သူ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။ ရွှေလဝန်းနှင့် ရွှံ့ဗက်စဉ်သည့် ကိစ္စမှာ ရွှေလဝန်းကလည်း ဆတ်ဆတ်ကြဲ သည်းမခံတာကြောင့် ပြဿနာအတိမ်အနက်ကို ခန့်မှန်းမိပြီး သူ အောက်လျှိုလေးဖြင့် ဝင်လိုက်ခြင်းပင်။

အမြင့်ကလူကို အပေါ်စီးကဝင်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးက ဘယ်လိုအထာ ကြိုက်သည် ဆိုတာ မလေ့လာထားလို့ မဖြစ်။ ။ ဘယ်လိုစမ်းစမ်း မုတ်သုံတို့ က ကျမ်းကျေပြီးသားပါ။

"ဆေးခန်းရောက်ပြီ၊ ရှင် ဆင်းနိုင်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်"

လိုအပ်တာထက် မျက်နှာကို ပို၍ ရှုံ့မဲ့ကာ မတန်တဆ နာကျင်နေရင်းက ကြိုးစားအားတင်း ထားရသည့် ပုံစံမျိုး ဟန်ဆောင်လိုက်သည်။ သူ ကားပေါ်ကအဆင်း လဲပြိုလုလုအချိန်မှာ မိုးစန္ဒီ အပြေးလေး လာကူတွဲ၏။ ရင်ထဲမှာ ရှိန်းခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ အခွင့်အရေးသမားပါလို့ သိမသွားစေချင်။

"ရပါတယ်ဗျာ၊ အားနာလို့ ပါ၊ ကျွန်တော့်ဘာသာ ကြိုးစားလျှောက်ပါမယ်"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ အားနာနေရင် ရှင်ပိုပြီးနာသွားမှာ ပေါ့၊ လာပါ ကျွန်မကို နည်းနည်းအား ပြုပြီးလျှောက်"

ဆေးခန်းထဲထိ သူမကိုတွဲ၍ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။ ကောင်တာထိုင်နေသော အနီဝတ်နှင့် သူနာပြု အမျိုးသမီးက လူနာတစ်ယောက်ပြီးမှ ဝင်စေ၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ကျွန်တော် ချော်လဲလာလို့ ပါ ဆရာ၊ ခြေခေါက်သွားတာဆိုတော့ နည်းနည်းနာနေလို့ "

မိုးစန္ဒီကို ကာကွယ်ပေးသည့် အနေဖြင့် သူ လိမ်ညာ၍ အမှတ်တွေ ယူပစ်လိုက်သည်။ ။ မိုးစန္ဒီက သူ့ကိုကျေးဇူးတင်သော မျက်လုံးများ နှင့် ကြည့်ပြီး

"သူ့ကို သေချာကြည့်ပေးပါ ဆရာ၊ အရိုးတွေ ကျိုးသွားလား၊ အက်သွားလား လိုအပ်တာ သေချာလုပ်ပေးပါ။ ဆေးရုံတွေ ဘာတွေတက်ဖို့ များ လိုအပ်သေးလား"

"အင်း ဆရာကြည့်ပေးပါမယ်၊ လူနာခုတင်ပေါ် ဖြည်းဖြည်း လှဲလိုက်

ပါ"

"ကျွန်မ ကူပေးမယ်"

မိုးစန္ဒီ သဒ္ဓါတွေပိုကာ ကူတွဲ၍ သူ့ကို ခုတင်ပေါ်လှဲစေသည်။ သူ သေချာပြင်ဆင်ခဲ့တာဖြစ်၍ အပြင်းအထန် မဟုတ်တောင် အနာတော့ ပေါ်မှ ဖြစ်မှာ ပါ။

ဆရာဝန်က သေချာ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး

"ခြေထောက်က ကျိုးအက်တာတော့ မရှိပါဘူး။ ခြေခေါက်ပြီး ပစ်လဲ တာဆိုတော့ အကြောထပ်သွားတာ တင်သွားတာမျိုးပေါ့၊ လှုပ်ရှားရင် ခြေထောက်ထောက်ရင် ပိုနာမယ်၊ အဲဒီတော့ နည်းနည်းငြိမ်အောင် ကျောက်ပတ်တီးပုံစံမျိုး ဆရာစည်းပေးလိုက်ပါမယ်၊ ဆေးထိုးပေးမယ်၊ သောက်ဆေးပေးမယ်၊ နှစ်ရက်လောက်ရှိရင် တစ်ခါလာပြပါ၊ ဒဏ်ပုံစံမျိုးမဖြစ်အောင် နည်းနည်း ဂရုစိုက်ရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

"နဖူးကလည်း တော်တော်ပွန်းသွားတာပဲ၊ ပတ်တီးစည်းစရာတော့ မလိုပါဘူး၊ ဆေးထည့်ပြီး ပလတ်စတာ ကပ်ပေးလိုက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ဆေးထိုးမယ်ဆိုရင် စန္ဒီအပြင်ထွက်နေပါနော်၊ ကျွန်တော် အားနာလို့ "

"အင်း"

သူ အမှတ်ယူလိုက်တာ မိုးစန္ဒီ သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်၊ မျက်နှာ လေးနီလျက် ဆရာဝန် အခန်းထဲက ထွက်သွားသည်။ ။ ပတ်တီးစည်း တာ ဆေးထိုးတာနှင့် အချိန်တော်တော်ကုန်သွား၏။

အားလုံးပြီးသွားတော့ မိုးစန္ဒီက ကောင်တာမှာ ငွေရှင်းပေးပြီး သူ့ကို လာတွဲသည်။ ။

"ရှင်တစ်ခုခုစားပါလား၊ ဗိုက်ဆာနေမှာပဲ"

"အင်း ဆာတာတော့ တော်တော်ဆာတယ်ဗျ၊ မနက်ကတည်းက အိမ်ကနေ ကျွန်တော် ဘာမှ စားမလာရသေးတာ၊ အလုပ်တစ်ခုရဖို့ က ကျွန်တော့်အတွက် အရေးကြီးနေလို့ အိမ်ကစောထွက် လာလို့ လေ"

"ဟင် အလုပ်ရှာဖို့ ရှင်က ဘာအလုပ်လျှောက်ထားလို့လဲ"

"ဒီလိုပါပဲ အလုပ်ခေါ်တဲ့ နေရာ တော်တော်များများမှာ တော့ လျှောက်ထားတယ်၊ အလုပ်ရှင် တွေကလည်း သူ့အကပ်နဲ့ သူ ခေါ်တာများတော့ အဆက်အသွယ်မရှိတဲ့ သူတွေအတွက် အလုပ်တစ်ခု ရဖို့ တော်တော်ခဲယဉ်းတယ်၊ ရတဲ့ အလုပ်ကျတော့လည်း ကိုယ်နဲ့ အဆင်မပြေပြန်ဘူး"

"ကဲ ဒီမှာ စကားပြောနေတာထက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ပြောကြတာ ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ် သွားရအောင်"

ကားပေါ်အထိ သူ့ကိုတွဲတင်ပြီးမှ မိုးစန္ဒီက ကားလေးကို မောင်းလေသည်။ ။ သူတစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသောဆိုင်ရှေ့ကို အရောက်မှာ တော့ ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ။ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးထဲမှာ တခမ်းတနားမို့ ငွေကြေးချမ်းသာသည့် လူကုံထံအသိုက်အဝန်းတွေသာ သွားလာစားသောက်နိုင်သည့် နေရာမျိုးဖြစ်သည်။ ။

"ခုနက သူနာပြုဆရာမလေးကို နာမည်စာရင်းပေးလိုက်တာ ဘာဆိုလား ကြားလိုက်တယ်"

"ဒိုးလို့ ခေါ်ပါ"

"ဪ အင်း ဒိုး ထိုင်လေ၊ စားချင်တာမှာ "

ကိုယ်ထိုင်မည့် နေရာကခုံကို ကိုယ့်ဘာသာတောင် ဆွဲမထိုင်ရ။ ဝိတ်
တာလေးတွေက ဝန်ဆောင်မှုကောင်းသည် ။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသည့် သူ
တွေက ဒီလိုမျိုးတွေဇိမ်ခံချင်လို့ မတန်မရာ ငွေကြေးကုန်ကျခံကြတာ ဖြစ်
မည်။

မီးနူးကတ်ထဲက စားစရာတချို့ကို မှာ လိုက်ပြီး

"စန္ဒီ မမှာ တော့ဘူးလား"

"ကျွန်မက အပြင်က အစားအစာတွေ သိပ်မစားဘူး။ အိမ်မှာ အိမ်အ
ကူတွေ ချက်ပြုတ်ကြော် လှော်ပေးတာကို အိမ်တော်ထိန်းတွေက အရ
သာကောင်းလား အန္တရာယ်ကင်းလား မြည်းကြည့်ပေးမှ စားတာ။ ဒီဆို
င်ကိုလာရင် ဖျော်ရည်တစ်ခွက်လောက်တော့ သောက်ပါတယ်၊ ဒါတော
င် ဧည့်သည် ပါမှ အားနာလို့ မှာ တဲ့ သဘောလောက်ပဲ၊ သိပ်မသောက်ဖြ
စ်ဘူး"

"ဪ"

ကြီးကျယ်မှုက တခမ်းတနားပါလားလို့ စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့မိ၏။
ဒါကြောင့် သူမစီးသည့် ကားရဲ့ တန်ဖိုးက မှန်းဆလို့ မရတာ။

"ဒါနဲ့ ရှင့်မိဘတွေက ဘာလုပ်လဲ"

"အဖေက တက္ကစီမောင်းတယ်။ အမေက ဈေးထဲမှာ ငါးခြောက်ဆိုင်
ဖွင့်ထားတယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုကျွေးပြီး ပညာသင်ပေးနိုင်တဲ့ အနေအထား
ပါ၊ ဘွဲ့ထပ်ယူ ပညာဆက်သင်ပြီးမှ နေရာ ကောင်းရမှ အလုပ်လုပ်စေချင်
တာပါ၊ ဒါပေမဲ့ မိဘတွေက အသက်ကြီးပြီဆိုတော့ ကျွန်တော် ငဲ့ညှာရ
မယ်လေ။ ဒီအရွယ်ထိ ထိုင်စားမယ်ဆိုရင်လည်း ရှက်စရာကောင်းတယ်၊

အဲဒါကြောင့် အလုပ်ပဲရရ ကျွန်တော်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားတာ"

"အခုဒဏ်ရာရထားတော့ အလုပ်ဘယ်လိုလျှောက်မလဲ"

"အခုတော့ ဒဏ်ရာပျောက်မှာ ပဲ လျှောက်ရတော့မှာ ပေါ့ဗျာ၊ ဘယ် တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကျွန်တော်လည်း ဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားလည်း ဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ကံကြမ္မာဆိုတာ မမြင် နိုင်တဲ့ နေရာက ချောင်းရိုက်တတ်တဲ့ ဂြိုဟ်ဆိုးတစ်ကောင်ပဲ"

သူ့လေသံက သနားစဖွယ်ဖြစ်နေတာကြောင့် မိုးစန္ဒီ ခပ်တွေတွေ လေး ဖြစ်သွား၏။ ခဏနေမှ

"ကျွန်မအဖေမှာ တော့ လုပ်ငန်းတွေအများကြီးရှိပါတယ်၊ ဆောက် လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေ၊ ဆေးဝါးစက်ရုံတွေ၊ တခြားစက်ရုံခွဲတွေလည်း အ များကြီးပဲ၊ ရှင်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဘာမှ သိပ်မပင်ပန်းတဲ့ ရုံးပိုင်းဆိုင် ရာမှာ နေရာတစ်နေရာရဖို့ ကျွန်မပြောပေးနိုင်ပါတယ်"

"ဗျာ ဟာ ရမယ်ဆို ကျွန်တော် လုပ်ချင်ပါတယ်၊ ဘယ်နေရာပဲရရ၊ ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပင်ပန်းပါ၊ မိဘကို အလုပ်အကျွေးပြုခွင့်ရရင် ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါပြီ၊ သူတို့ က ကျွန်တော့်အပေါ် ဒီအရွယ်ထိ တာဝန် ကျေခဲ့ပြီးပြီလေ"

"မိဘအပေါ် သိတတ်တဲ့ ရှင်ရဲ့ စိတ်က မဆိုးပါဘူး၊ ကူညီပေးခွင့်ရ တာ ကျွန်မလည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့"

"ဟာ ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ စန္ဒီ အရမ်းကို ကုသိုလ်ရသွားတာပါ"

"ဒီကိစ္စက ရှင့်ခြေထောက်ကောင်းသွားမှ လုပ်လို့ ရမှာ ၊ ဆေးခန်းကို သွားရဦးမှာ နော်၊ မမေ့နဲ့ ဦး၊ ကျွန်မပဲလိုက်ပို့ပါမယ်၊ ရှင့်ဖုန်းနံပါတ် လေး"

"ကျွန်တော့်ဖုန်းကို ခေါ် လိုက်လေ စန္ဒီဖုန်းနံပါတ်လည်း သိရတာပေါ့"

သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ရွတ်ပြလိုက်သည် နှင့် မိုးစန္ဒီက ဖုန်းခေါ်လိုက်၍ သူမ ဖုန်းနံပါတ်ကိုပါ သိလိုက်ရ၏။ သူလိုချင်သည့် အဓိကပွင့်ကလည်း ဒါပါပဲ။

‘ဆေးခန်းသွားဖို့ စန္ဒီအားတဲ့ အချိန် ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်က အလုပ်မရှိသေးတဲ့ အတွက် အချိန်မရွေး အားပါတယ်”

"စန္ဒီကတော့ ရုံးပိုင်းဆိုင်ရာမှာ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ယူထားတဲ့ အတွက် အစည်းအဝေးကဏ္ဍတွေ ဧည့်သည် တွေ့ရတာတွေ ရှိတဲ့ အတွက် အချိန်ကို မပြောနိုင်သေးဘူး၊ အဆင်ပြေတဲ့ အချိန် စန္ဒီဖုန်း ဆက်လိုက်ပါမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျွန်တော် စန္ဒီဖုန်းကို မျှော်နေပါ့မယ်"

သူ ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ပျော်သွားမိသည် ။ မိုးစန္ဒီနှင့် ရင်းနှီးဖို့ ဒီလောက်အထိ လွယ်ကူမည်ဟု မထင်မိပါ။ ရွှေလဝန်းနှင့် ငြိသွားကတည်းက ကိန်းခန်းကြီးမည့် သူလို့ သူ တွေးဆထားပြီးသား၊ ဒါကြောင့် လည်း အောက်ကျို့မှုတွေဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒဏ်ရာအရခံလိုက်တာ။

သူ အနာခံရကျိုး နပ်သွားသည် ။

ကျေးဇူးပါ မိုးစန္ဒီ၊

အခန်း (၄)

"ဟား ဟား ဒါမှ မုတ်သုံ ငါကွ မုတ်သုံ"

"မုတ်သုံက လက်သီးကို လေထဲမှာ ပစ်ထိုးလိုက်၊ ကော်လံတထောင် ထောင် မလိုက်ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ဘာတွေဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေမှန်း မသိပေ ။ လွင်ဦးနှင့် ဖိုးသဲက အမြင်ကတ်နေပေမယ့် ဘာဖြစ်လာတာလဲ မမေးသေးဘဲ ဘီယာကိုသာ ဇိမ်ခံသောက်နေကြသည် ။

"ဟိတ်ကောင်တွေ မင်းတို့ ကကွာ ငါတိုက်တဲ့ ဘီယာသော်ပြီး ငါဘာလို့ အူမြူးနေတာလဲ၊ ဘာအတွက် အောင်ပွဲခံပြီး မင်းတို့ ကို ဘီယာတိုက်တာလဲလို့ မမေးတော့ဘူးလား"

"မမေးလည်း မင်းပြောမှာ ပဲ ဥစ္စာ၊ ငါတို့ ဒီမှာ အရှိန်မရသေးဘူး။ အမေးခံချင်ရင် ခဏစောင့်"

"အေးလေ နားအကုသိုလ်များ တော့မယ်ဆိုတာ သိတယ်၊ မသောက်ဘဲ မနေနိုင်လို့ သာ လာတာ၊ မင်းရဲ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်က စကားတွေ ပြီးမှ နားထောင်မယ်"

လမ်းဘေးက စကားဆိုလျှင် အထိုးခံမှာ စိုး၍ ပလက်ဖောင်းပေါ်က စကားလို့ နည်းနည်းမြှောက်ပြော လိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။

"ချီးယားစ်"

"ချီးယားစ်ကွာ"

မုတ်သုံက ဇွတ်၊ ချီးယားစ်လုပ်ပြီး တစ်ကျိုက်စီ မော့ကြသည်။ ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဇာတ်လမ်းဆင်လို့ အဆင်ပြေတိုင်း ဒီကောင် ချီးယားစ်လုပ်နေကျ။

ဒီကောင်ဝင်မှာ မိကြသည့် မိန်းကလေးတွေလည်း မနည်းတော့ပါ။ ရုပ်ချောအပြောကောင်း စတိုင်မိတော့ မိန်းကလေးတွေက ကြွေကြသည်။ ။

ဒါကို မုတ်သုံတို့ က ဂုဏ်ယူလို့ မဆုံး။ သူလိုက်သည့် မိန်းကလေးမရ မရှိစေရဟု မာန်တက်ကာ ကြွေးကြော်သည်။ ။

"ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းကျူခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေ"

"ကားအောက်က မိန်းကလေးက ရွှေလဝန်းတဲ့ "

"ရွှေလဝန်း"

"အေး၊ နာမည်နဲ့ လူကတော့ လိုက်ဖက်တယ်၊ ဘဝကတော့ နည်းနည်းကြမ်းတယ်ကွ၊ ကားပေါ်က မိန်းကလေးက မိုးစန္ဒီ၊ ဘဝက အမြင့်မှာ၊ အလှကတော့ နည်းနည်းပူလောင်တယ်"

"မာနကတော့ ရွှေလဝန်းလည်း မနည်းဘူးနော်"

"မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြွက် အဒေါ်မိသားစုနဲ့ နေပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အနှိမ်မခံရအောင် မာန်တင်းနေတဲ့ သဘောပဲ၊ ဘဏ်မှာ ဝန်ထမ်း၊ မိုးစန္ဒီက လုပ်ငန်းတွေအများကြီးပိုင်တဲ့ အသိုက်အဝန်းကပဲ"

"မင်းက ဘယ်သူ့အသားလဲ ခန့်မှန်းလို့ ရနေပြီ"

"မိုးစန္ဒီဆိုမှာ ခွေဖို့ များ တယ်၊ သူတို့ ပိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့

ပြောခဲ့တယ်"

"မင်းက အလုပ်လုပ်မယ်၊ ဟား ကြားသားမိုးကြိုး အလုပ်သမားကြီး လုပ်မယ့်ကောင်တဲ့ လား"

"မိုးစန္ဒီအမြင်မှာ ငါက ဂျလေဘီဂျပိုးအမှိုက်မဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ မိဘအပေါ် အရမ်းသိတတ်ပြီး အရမ်းအလုပ်ကြိုးစားချင်နေတဲ့ တက်ကြွနေတဲ့ လူငယ်အလန်းလေးပေါ့"

"ကြီးပွားဦးမယ်"

"မထင်နဲ့ နော်၊ ဒီကောင် ရည်ရွယ်ချက် ငါသိတယ်၊ ဒီကောင် ဘာမှ မလုပ်ဘဲ ချမ်းသာချင်နေတာ၊ ငါတော့ အားပေးတယ် မုတ်သုံ၊ ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမကိုရရင် ငါတို့ ကို မေ့မထားနဲ့ "

မိုးသဲစကား လွင့်ဦးက လက်မလေးထောင်ကာ ထောက်ခံ၏။

"ဟုတ်တယ် ဟိတ်ကောင်၊ တခြား မင်း ဘာမှ မတွေးနဲ့၊ ဒီကြားထဲ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ လည်း မကြောင်နဲ့ မိုးစန္ဒီက မင်းအတွက် ဝှင်အကြီးကြီးနော်၊ သူ့ကိုရအောင် ချဉ်းကပ်နိုင်ရင် ကျန်တာအားလုံး အေးဆေးပိုင်ပြီ"

"ငါလည်း စဉ်းစားမိတယ်၊ ငါ့မိဘတွေကို ချမ်းချမ်းသာသာထားနိုင်ဖို့ ဒီဖြတ်လမ်းနည်းက အကောင်းဆုံးပဲလို့ ငါတွေးတယ်၊ ဒါမှ လည်း ဖေဖေနဲ့ မေမေက ငါ့ကို အထင်ကြီးရမှန်းသိလာမှာ "

"ဪ မိဘအထင်ကြီးတာပဲ ခံချင်သေးတယ်၊ မင်းမိဘတွေက မင်းအပေါ် တာဝန်ကျေပါတယ်ကွာ၊ သူတို့ တတ်နိုင်သလောက်လုပ်ပြီး မင်း ဒီအချိန်ထိ အလုပ်မလုပ်တာတောင် မပြုပြင်ပါဘူး"

"ပြုပြင်တဲ့ နေ့က ပိဿာလေးနဲ့ ဘေးပစ်သလို လုံးဝမခံနိုင်အောင်

ပြောတတ်တာလည်း မင်းအသိပဲ၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ငါ့ကို မခေါ်မပြော ဥပေက္ခာပြုတဲ့ နေက ရှိသေးတယ်"

"ဒါကတော့ မင်းလွန်တာပေါ့ကွာ၊ ဘွဲ့ရအောင်လည်း ထားခဲ့တယ်၊ သင်တန်းတွေလည်း တက်ခိုင်းခဲ့တယ်၊ မင်းက ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘဲ အပေအတေလို နေနေတာ"

"ရှေ့လျှောက် ကြည့်ထားလိုက်စမ်းပါကွာ၊ မုတ်သုံဆိုတဲ့ ကောင် ဘယ်လိုဇာတာတွေ တက်လာမလဲလို့ "

"အေးပါ မင်းပျော်နေတဲ့ ပုံကြည့်ပြီး မင်း ဘယ်လောက်ထိ မျှော်လင့်ချက်ပြည့်အောင် ကြိုးစားတော့မယ်ဆိုတာ ငါတို့ ခန့်မှန်းမိနနေပါတယ်ကွာ"

မုတ်သုံ ဘဝင်မြင့်သွားကာ ဘီယာခွက်ကိုကိုင်၍ ချီးယားစ် လုပ်ပြန်၏။ လွင်ဦးက မုတ်သုံပခုံးကို လှမ်းပုတ်ပြီး

"မင်း မိုးစန္ဒီကိုချစ်လား၊ ရွှေလဝန်းကို ချစ်လား မုတ်သုံ"

"အချစ်အတိုလေး ရှိသေးတယ်၊ ငါ့ရင်ထဲ အချစ်ဆိုတာ ဝင်လာပါဦးမလား၊ မြင်မြင်ချင်း ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ နှစ်ယောက်လုံး မပါသေးတာတော့ သေချာတယ်"

"အေးပါ အချစ်နဲ့ စခဲ့ရင် မင်းရှုံးမှာ ပဲ၊ အရင်ကလည်း အချစ်နဲ့ မစခဲ့လို့ မင်းနိုင်ခဲ့တာ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ မင်းမှာ အရှုံးဆိုတာမျိုး ရှိလာရင်လည်း မင်းခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားထား"

"ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့ ကွာ၊ ဒီမှာ မုတ်သုံရာဇဝင်မှာ အရှုံးဆိုတာ မရှိဘူး၊ ငါကျန်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာမျိုးရော မင်းတို့ မြင်ဖူးခဲ့လို့ လား၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ငါ နစ်နာအောင် မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ အနမ်းလေးတစ်ချက်

တောင် မငြိစွန်းဖူးဘူး၊ ချိန်းတွေ့တာမျိုးနဲ့ လည်း ငါ့ကို စွဲလမ်းအောင် မလုပ်ဘူး။ လူမြင်ကွင်းမှာ တွဲသွားတွဲလာ လုပ်တယ်၊ ငါ့လက်မောင်းကို တွဲချိတ်ရလို့ သူတို့ စိတ်မှာ သာယာတယ်ဆိုရင် ငါ နားလည်ပေးလိုက်တယ်၊ ဒီလောက်ပဲ"

"အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီစိတ်ကတော့ ငါတို့ လေးစားပါတယ်၊ ယောက်ျားကောင်းဆိုတာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ပျော့ကွက်အားနည်းချက်ကို နင်းပြီး အခွင့်အရေးမယူဘူး၊ အခုရော မိုးစန္ဒီနဲ့ ရွှေလဝန်းကို"

"ရွှေလဝန်းကတော့ ထားပါ၊ ငါ့ရဲ့ ဦးတည်ချက်က မိုးစန္ဒီပဲ၊ ငါ့အတွက် ပြည့်စုံမှုတွေ ဖန်တီးပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်တယ်"

"မင်းရွေးချယ်မှု မှန်တယ်၊ ဘဝကို သာသာယာယာ လျှောက်လှမ်းဖို့ အတွက် ဖန်တီးမှုဆိုတာတော့ ရှိရမှာ ပဲ၊ အမှီသဟဲပြုဖို့ တော့ အမြင့်ကို တက်ဖို့ လှေကားထစ်ဆိုတာလည်း လိုသေးတာပဲ"

"လိမ့်မကျဖို့ အတွက် ကိုယ်ဂရုစိုက်ရမှာ ၊ ထိန်းသိမ်းရမှာ တွေလည်း များ တယ်နော်၊ လွယ်လွယ်တော့ မတွေ့နဲ့ ၊ အခက်အခဲမရှိဘဲ ဘယ်အရာမှ အလကားမရဘူး"

သူငယ်ချင်းတွေ စိုးရိမ်မှုရှိတာကို သူနားလည်သည် ။ သူကတော့ နောက်ဆုတ်ဖို့ မစဉ်းစားတော့ပါ၊ ရှေ့တိုးဖို့ ခြေလှမ်းပဲ ပြင်နေမိသည် ။

ပတ်တီးစည်းထားသော ခြေထောက်နှင့် ပလတ်စတာကပ်ထားသောနဖူးကို လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည် ။

"ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ရင်းထားတာကွ၊ နောက်ဆုတ်ရင် အခုတည်းက ငါ ရှုံးသွားလိမ့်မယ်၊ အရာအားလုံးက မုတ်သုံအတွက် ဖြောင့်ဖြူးသာယာ

ပေးမှာ ပါ"

"သိပါတယ် ရုပ်အခံနဲ့ လုပ်စားနေတာ"

ရယ်သံတွေနှင့် အောင်ပွဲခံနေကြ၏။ ဖန်ခွက်တိုက်သံများက ဆူညံ
နေသည် ။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးက အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ။
